

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Satoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyiltérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor.
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, vagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Vámszerződések akadályokkal.

— ápr. 18.

Az olasz kereskedelmi szerződés vajadásairól eleget olvastunk már. Tudjuk, hogy mennyi fejtörést okoz kormányunknak az a bizonyos olasz bor, amely csudálatosképpen csak Magyarországon át talál magának igazán piacot, felszedvén itt magába egy kis hegyaljai zamatot és izt. Most azután újabb vámbajokról zeng a hír. A „Magyar Kereskedők Lapja” Costinescu urról, Románia pénzügyminiszteréről közöl cikket és bemutatja azokat a fondorlatokat, melyekkel ez az ur a Romániával kötendő új kereskedelmi szerződésünket akarja lehetetlenné tenni, irván róla a következőket:

„Éz a név román név, viselője pedig Románia pénzügyminisztere, jellegére nézve esküdt ellensége Magyarországnak, de azonképpen Ausztriának is. Ennek az urnak az ellenséges érzelmeivel azonban édeskeveset törődni, ha nem állának küszöbön a Romániával való új kereskedelmi szerződési tárgyalások és ha nem exportálnánk Romániába évenként 20 millió korona értékű árut, amely összkivitelünk 1⁴⁰/₁₀₀-át teszi. De ettől a 20 milliótól is eltekinthetnénk, mert hiszen Románia meg 14 millió k. értékű árut hoz be Magyarországra, veszteségünk tehát csak 6 millió k. lenne, ám de mi — iparunk nagyobb arányu kifejlődése esetében — a Balkán-piacokra aspirálunk, ott óhajtuk a közelségnél fogva

gyátmányaink feleslegét elhelyezni, ami, ha idővel megtörténik, nekünk a Romániával való kereskedelmi jó viszony nemesak évi 20 millió koronát ér.

Most azonban ebbeli reményünknek akarja az utját bevágni a román pénzügyminiszter, Costinescu ur. A Romániával való vámháborút már egyszer megizleltük és annak nem csekély kárát vallottuk, de kárát vallotta Románia is. Hogy most mégis ezt az áldatlan állapotot akarja Costinescu úrból felidézni, annak oka szinte megfoghatatlan előttünk. Pedig, hogy így áll a dolog, abból a román pénzügyminiszter nem csinál semmi titkot. Tudvalevőleg ő szerkesztette meg az új román vámtarifát és mikor ezt a kamara a napokban letárgyalta, Costinescu határozottan kijelentette, hogy a kívánt vámmérséklések tekintetében hajlandó a legszélső határig elmenni, csupán azon vámtételekhez ragaszkodik a leghatározottabban, amelyek Ausztria és Magyarország ellen irányozvák. E nyílt kijelentéséhez aztán következetesen alkalmazta magát a részletes tárgyalás során is. Így, mikor sokan kifogásolták a lovak magasra szabott behozatali vámját, mert Románia a lóimportra utalva van, Costinescu kijelentette, hogy ez igaz ugyan, de a vámtételt még sem engedi leszállítani, egyszerűen azért, mert a Romániába importált lovak 60%-a Magyarországból való.

Az is tudvalévő dolog, hogy a román kormány elhatározta, hogy az új vámtörvény szentesítése

után összes kereskedelmi szerződéseit azonnal felmondja és új szerződés kötése végett előbb Németországgal, azután Olaszországgal és csak hamadik helyen Ausztria-Magyarországgal kezdi meg a tárgyalásokat. Hogy pedig Costinescu ur még inkább kimutassa hatalmát, egy törvényjavaslatot fogadtatott el a kamarával, amely szerint azokkal az államokkal szemben, melyekkel Románia kereskedelmi szerződést nem köt, a vámtarifa tételei 50%-kal emelhetnek fel, a vámentes árukra pedig 30% értékűvet vetettek ki. Ha tehát Romániával, annak következtelése miatt, kereskedelmi szerződést nem köthetnénk, Romániába éppen semmi árut sem vihetnénk be és a vámháboru a kölcsönös kereskedelmi forgalomnak teljesen véget vetne.

Pedig, amint Costinescu ur a kérdést elére állította, a vámháboru nagyon is valószínű. Az olasz kereskedelmi szerződés kríziséhez tehát egy új, a román krízis csatlakozott, bizonyítékul annak, hogy a kereskedelmi szerződések kötése rendkívül meg van nehezítve.”

— ápr. 19.

A „Magyarországi Bortermelők és Borkereskedők Országos Szövetségének felhívása. A „M. B. és B. O. Sz.” a következő felhívást intézi Magyarország bortermelőihez, borkereskedőihez és mindazokhoz, akik a borgazdaság iránt érdeklődnek: Tizenkét hosszú esztendeig nyögte borgazdaságunk az olasz borvámklauzult. Tizenkét esztendeig lehetetlen volt borforgalmunk üdvös fejlődése és most, amikor végre abba a régen óhajtott helyzetbe jöhettünk, hogy lerázzuk ama

gok leírásával? Végtelen tájkép esetelével?

Muzsám magyar. Lángolóan, tüzesen magyar! Mint a magyar ember hazafias szíve! Magyar legény szerelme. Magyar leány csókja! Maggyar szőlő nedve! Muzsám csókja édes, csattanós; ölelése forró. Ajka beszédes, eleven, mint a magyar szónokoké! Miért borítanám be a német szentimentalizmus, az unalom szemfedőjével? Csak hogy tárcám írója jámbor, örökké imádkozó, olvasóját morzsolgató, bójtől, bucsujáró zarándok asszonynak tessék? Nem, kedves kollegám! Így nem játszunk! Mondja a kíváncsiskodóknak, hogy férjem az uram! S muzsám a szeretőm! S bármily édes nekem közeledése, édes szerelme, mégis mondom néha:

Ezrivel terem a fán megy,
Van nekem szeretőm, de csak egy.
De mikor még az az egy is sok . . .

. . . Tudom, csak pere szeszélye egynemely olvasónak modern munkámon való megbotránkozása. Mert voltaképpen megkívánja ép úgy, mint a szerkesztő a modern cikket, amióta nincs türelme az irodalmi inyeneknek Marlittot olvasni.

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

A publikum.

A „Zemplén” számára írta: S. Löw Róza.

Édes szerkesztő uram! Kedves kollegám!

A kedves, jószágos olvasó publikumról akarok önnek mesélni. Közös érdekünkben. Édes, kedves intimitásokat, mit csak tárcáiról közölhet szerkesztőjével. De ingyen ennyit sem teszek ám! „Kéz kezet mos.”

Magának édes kollegám viszont mesélni kell a kedves publikumnak, ki igen is kíváncsiskodik, menthetetlenül, szörnyen kíváncsiskodik!

Min? Kérdi?

Nos igen. Hát nem mondám meg? Hogy egynéhányan kedves olvasóim közül megbotránkoztak afölött, hogy asszony (már mint én) oly modernül, oly „léha” modorban írjon, mint eddig azt modern férfi-írók tették. Mások ironéjuk kedélyvilága, lelkülete iránt érdeklődnek; hogy hát képzelet szövi-e meséit? tüzes szerelmi ömlengéseit? Vagy saját tüzelekednek tavaszi hullámszája, hangos vibrálása-e? Jól van. Mind e kis indiskréciókért

nem tudok neheztelni kedves, aranyos, nekem oly drága olvasóimra, mert, mert szeretem őket mind! Azt a jószágos, elnéző, kegyes népem, ki engem figyelmével megjutalmaz. Pártoló kedveléssel hálás szeretetre fakaszt.

Lássa, igazuk is van. Csakugyan szerelmes vagyok! Muzsám most is fiirtelne az egész kedves publikummal, ki nekem teret nyújt a legnagyobb gyönyörűségre, az írásra. Mint a híres szakács, ha főztje elfogyott s önelégült mosolylyal kezeit dörzsölve, nagy sebbel, igyekezéssel belefog egy újabb étel kotyvasztásába, úgy dülök én tollamnak, ha munkám elkélt. Csak hogy ám akkor nem irhatok a német szentimentalizmus limonádé ízű csókjáról. Őszi szellő hűvös lengedezéséhez hasonló hideg, unalmas, lassu öleléseiről. Bárhogy kívánnák azok a jámbor, megbotránkozó olvasóim, kik tiszta idealizmust óhajtanak esetleg kiskoru leánykáiknak. Kérem! Kell-e nagyobb idealizmus, mint maga a szerelem? Kell-e szüzesebb érzés, magasztosabb gyönyörűség, mint a szerelem első, édes csókja? Hát miért untassam kedves, türelmes olvasóimat jámborabb dol-

nehéz bilincseket, amelyekbe diplomataink rövidlátása verte borgazdaságunkat, most újabb és még sokkal nagyobb veszedelem fenyeget bennünket. Küszöbön van az Olaszországgal való kereskedelmi szerződésünk megújítása. Támogatva az osztrák sajtó, az osztrák kormány és a közös belügyminiszterium által, Olaszország megmozgat minden követ, hogy továbbra is biztosítsa borai számára a hozzánk való vámkedvezményes bevitelt. Szükségtelen megindokolni, mily kiszámíthatatlan következményekkel járna bortermelésünkre és borkereskedelmünkre nézve, ha teljesítenék Olaszország kívánságait. Mivel az összes többi bortermelő országok, a legtöbb kedvezményes viszony alapján, Olaszországnak engedélyezendő minden kedvezményt teljes joggal igényelnének a maguk számára is: az olesó testes és szeszodus külföldi borok beözönlésének óriási veszedelme fenyeget bennünket.

Szöleink felújítása sok száz milliót nyelt el, ami mind odaveszne, ha az Olaszországgal kötendő új kereskedelmi szerződés alkalmával tervezett merénylet tényleg végre is hajtatódnék.

Nincs vesztegetni való időnk, küszöbön az ellenség. Az olasz kormány Bécsbe és Budapestre küldötte képviselőjét, Maraglia szenátort, hogy követeléseinek érvényt szerezzen, és amennyi e küldetés eredményeiről a hírlapi tudósítások révén kiszivárgott, azt látszik bizonyítani, hogy nem éppen rossz szemmel nézik a szenátor ur buzgólkodását.

Ily viszonyok között félt, hogy kormányunk, minden jóakarata mellett is, borgazdaságunkat nem lesz képes kellő védelemben részesíteni. Kötelességünk tehát oda hatni, hogy kormányunk a kereskedelmi szerződés tárgyalásokor hatalmas, egységes táborra támaszkodhassék, amely elemi erővel lép sorompóba borgazdaságunk követelményei: a maximális borvámmentel változatlan megtartása mellett.

A Magyarországi Bortermelők és Borkereskedők Országos Szövetezete

Már mi csak magyar, tüzes magyar íróktól akarunk tanulni. S egyegy reális gondolatól ne essenek kétségbe kedves nagysádkám! Ilyen az élet. S ne botránkozzanak meg kérem most ujjolag azon, hogy bátor-kodom közéjük tolakodni, mint egy maeska dorombolva.

Csak igazolni akartam, hogy mit, magam sem tudom. Hogy modernül írok s nem mindig saját szerelmemről.

Kérem, legkedvesebb dolog az volna, hogy meggyőződjenek arról, miszerint muzsám gyakrabban szerelmes, mint én. Tiszteljének meg kedves látogatásukkal s szememen át beleshetnek lelkembe. Hálás szeretettel ölelem lelkemhez! Igazi magyar szives vendégszeretettel, muzsám csókjaival várnám. S hogy unalmukat elűzzem, eljátszanám nótám:

Volt egyszer egy pap leány,
Egy legény járt a nyomán,
De büszke volt ám a nő,
Uri módra vágott ő!

Ha mosolyt csaltam valamely kedves olvasóm ajkára fecsegéssel, meg van a gazdag jutalmam.

fennállása óta mindenha e követelések érvényesülése érdekében szállott sikra, s nem fogunk nyugodni, amíg a győzelmet ki nem vívtuk és meg nem vetettük alapját borgazdaságunk üdvös fejlődésének, gyarapodásának. E célra szükségünk van a borgazdaság összes tényezőinek legbuzgóbb támogatására, s mi azzal a felhívással fordulunk Magyarországnak börtormelőjéhez, borkereskedőjéhez és minden érdekeltségűjéhez: támogassák akcióikat, csatlakozzanak hozzánk, menesszenek küldöttséget a kormányhoz és követeljék borgazdaságunk megvédését.

Megkérjük az összes törvényhatóságokat, gazdasági egyleteket, helyi községeket, kereskedelmi kamarákat, börtormelő és kereskedelmi egyesületeket, járjanak el hasonló értelemmel a kormányhoz, és szőlőszőlők felmendezését az országgyűlési képviselőket, akiket börtormelő vidékek küldöttek a parlamentbe, hogy az összes parlamentáris segédesszük igénybevitelével hassanak oda, hogy Magyarország börtormelése és borkereskedelme jogos védelemben részesüljön.

Ne tétovázzunk! Egyesüljünk e jelszó alatt:

„Nem kell nekünk külföldi bor!”
Hazafias üdvözléssel: a Magyarországi Börtormelők és Borkereskedők Országos Szövetkezete.

HIREK.

A nőemancipáció mozgalma.

— április 18.

Minden akció megszüli a maga reakcióját. Talán, ha manapság maguk a nők vallanák maguknak azt a gondolatot, hogy minden emberi jog a férfiakat illet meg és ők csak azért léteznek, hogy a férfinek életét minél kellemesebbé tegyék, akkor is keletkezne oly áramlat, mely követelné a gyöngébb nem emberi és társadalmi szabadságait. Talán, mert aligha követhet be idő, a mikor egyik teremtény a másiknak fölényét elismerje.

A hódításokat rendszerint kiméletlen küzdelem és brutális harc előzi meg és a legyűrt ellenfél csak olyankor adja be a derekát, ha a szabadságra való reményének utolsó szikrája is eltűnt. De még azután is mennyi fáradságába kerül a hódítónak, hogy a legyőzöttet szabadságra letiprassza kívül még a maga kulturájának is megszerezhesse. Az elnyomott népből föléled az öntudat és minden megengedett és tiltott eszköz jó arra, hogy veszni ne hagyja nemzeti örökségeit. Századok, sőt egy fejlettebb műveltséget magával hozó népnél ezredévek mulnának el, amíg elmosódik a jelleg, amíg belehelyezheti magát a hódító nép hagyományába, történetébe. Így a tömegnél, így az egyesnél. Csak a legbárdolatlanabbak hajolnak meg a hatalom előtt és csak őket kábitathatják el a hangzatos és hizelgő jel-szavak.

A nő mostani helyzete csak addig marad meg olyannak, mint amilyen, míg a társadalmi átalakuláson keresztül nem ment. Ennek az átalakulásnak pedig az öntudat adja meg az impulzust, mely viszont a civilizációtól nyeri első indítékát. Az a nő, aki akar a tudomány révén, akár élet-tapasztalatból nyerte meg azt a vezérlő eszmét, hogy az ő létele önmagáért van és nem másért; akiben meggyőződés érelődött az a fogalom, hogy természet szerint nem vagyunk másoknak az eszközei; aki tudja, hogy csak a társadalmi és állami intézmények céltudatosak, de magának a nagy természetnek nincsenek céljai, szóval: aki a szabadságot a maga igaz jelentőségében fogja fel, az mindazt, amit ideáizmusnak, nemzeteket fenntartó intézménynek, házassági szentségnek stb.-nek neveznek, az mindezeket a maga értékére fogja redukálni és minden bal-

ítélet, amely ellene szegi a gúny vagy megvetés mérgező törét, kezdetben martirokat, később lelkes harcosokat fog teremteni, akik hadat üzennek avult hagyományoknak és megsemmisítenek idők szentesítette szokásokat. Am ez a küzdelem sokkal nagyobb annál a küzdelemnél, amelynek kezdeményezője birtokszerezés, vagy a diesség szomjuhozása volt. Itt előítéletekkel, szűpített vagy szentesített butasággal kell megmérkőzni. Milyen titáni lehet az a küzdelem, amelyet istenek is hiába folytatnak.

A butaság birodalmából pedig a felvilágosodás lassan, de következetesen tipor le nagy területeket, terméketlenül teszi azt a földet, mely csak mérgező virágoknak adott életet. Már hallani az antifeministák jajgatásait, hogy hová lesz a családi boldogság, hol találunk majd békés, szeretetteljes tűzhelyet, ha a nők is urak lesznek, ha ők is belekóstolnak az életnek nevezett ürömpohárba. Igen ám, de kérdezzük meg azokat a szerencsétlen halandókat, akik olyan keserves jeremiákat tudnak zengeni az elvesztett paradicsomról, vajjon oda-fülek-e akkor, mikor az ilyen gyermekes család kétségbeesett zokogását vitte feléjük a szél. „Dobd ki a szegény embert, mert meghasad a szivem.” Ez jellemzi legtalálósabban azokat, akik mindent a maguk jóvalta szempontjából mérlegelnek, akiknek az önzés minden jüdiciumuk.

A kénytelen után való sóhajtozás azonban csak gyöngye lehellet a megélhetés és a tudásvágy kérdéseivel szembe állítva. A legelemből és legerősebb életösztönök kelnek itt bitorokra a kényelemmel, mely csak egyeseknek adatott, de amit istápolni csak mások alárendeltsége következében lehet. Ez a szabadság nagy gondolatával találja szemben magát. Igaz boldogság pedig csak ott létezhet, ahol az ur és a szolga ismeretlen két fogalom. Azért mindenkinék, aki a szabadságot szívéből óhajti, segédkeznie kell nyújtania a nőmozgalomnak, amely hivatva van a legszentebb és legdicsőbb kérdést megoldani: a szabadság kérdését.

P-r.

— Személyi hír. Margitay József miniszteri tanácsos folyó hó 17-én városunkban tartózkodott.

Pfeiffer Gyuláné. Egy munkás lélek elköltözését az élők sorából, egy igazán tiszta és nemesen érő szív kimúltát jelenti e gyászos keret, Pfeiffer Gyula kir. főmérnök nevéjé. Egy szerető és szeretett hitves, egy gyermekeit rajongásig szerető anya hagyta itt dédelgetett kedvenceit, egy nemes lélek, akinek az élet örömeiből oly kevés, míg szenvedéseiből oly sok rész jutott. Szüvedett, mert szeretett. Egész lelkét adta szeretettének és ez a határtalan szeretet járatta vele végig a szenvedések Golgotáját. A hideg, a boncoló elme valóban megdöbben az élet e tragikumának láttán és tanácstalanul kutatja az okot, amely ép a legnagyobb erényt: a szeretetet sújtja a fájdalom leg több terhével. Miért sújtja a végzet ép azt a szívet a legtöbb fájdalommal, amelyben csak szeretett csak nemes érzések éltek? Miért fosztja meg a végzet a gyermekein rajongva esüggő anyát kedvenceitől épen akkor, amikor a nevelés nehézségeit leküzdve: őket hivatásuknak, az életnek adja át, amikor már öröme telnek bennök? És mikor kedveiből csak egy és szerető férje maradt meg; utolsó csapásként miért ragadja el e sokat szüvedett lelkét a végzet az élők sorából, hogy a megmaradt kedvesekben se teljék öröme? Mind e kérdések oly rejtélyt képeznek, melyre a legridegebb logika sem adhatja meg az igaz választ. De ahol az értelem végződik, ott következik a hit, amely előtt nincs rejtély, amely a legmélyebb titkot is felderíti. A hit azt mondja, hogy Isten a szeretettel próbálja meg legjobban, hogy a szenvedések visznek legközelebb az Istenhez. A nemes lelkű elhunytat is most, miután a nehéz megpróbáltatások sora jeles tehetségű Gyula és Endre fiainak — kik közül az első VIII. gym. o. tan. s a másik elsőéves joghallgató volt — életük legszebb éveiben való elhunytával már betelt, végre magához szólítja az Ur kegyelme, hogy azok fájdalomra és szenvedésre örök enyhületet adjon. A gyászcsapat városunk előkelő társadalmi köreiből mindenütt mély és osztatlan részvétet váltott ki, amelyhez mi is legszívből jövőbb részvét nyilváníulásainkkal csatlakozunk. A család ezen szomorú alkalomból a következő gyászjelentést készítette ki: Pfeiffer Gyula a m. kir. államasvutak főmérnöke, fia József, sógora Karsa László kuriai bíró, Karossa Bulesu törvsz. bíró, Matyasovszky Józsefné, Karossa Eveline és Kolos Manoné Karossa Anna, egy a maguk, mint a többi rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik, hogy a felejtethetlen hitves, anya, testvér, illetve rokon Pfeiffer Gyuláné szül. szentkirály-szabadjai Karossa Jelma életének 42-ik, boldog házasságának 24-ik évében, hosszas szenvedés után folyó hó 16-án éjjelkor, jobblétre szenderült. A drága halott földi részei folyó hó 18-án délután 4 órakor fognak a Jókai-utcai gyászházba az ev. ref. egyház szertartásai szerint a helybeli köztemetőben a családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Sátoraljajhely, 1904. évi április hó 16-án. Legyen könnyű a föld neki! — Az elhunyt urnő temetése f. hó 18-án d. u. 4 órakor ment végbe az újhelyi előkelő társadalom imponáns részvételével. A koszorukat vivő kocsit egész halommal borították a koszorúk. Az elhunyt felett Fejes István ev. ref. esperes mondott egy magas szárnyalású, mindenkit könyekre fakasztó beszédet, mely után megindult a gyászmenet a köztemető felé, hol az erények minden nemes tulajdonaival megáldott szívű urnő rövid ima után a Pfeiffer család sírboltjába helyezték örök nyugalomra.

— Jótékony adomány. Gróf Andrássy Sándor Tót-Jesztreb községnek gk. iskolája részére 100 koronát adományozott.

— Megjötték a golyák. A balzsamos tavasz hírnökei egymásután érkeznek. A ragyogó napsugár langyos meleget áraszt szerte, az ég halványkékje tisztán mosolyog le ránk, rügy fakad, virág nyílik, a levegőben pedig hosszú idő óta nem hallott madárhangok köszöntenek. Megjötték a tavasz igazi hírnökei, a golyák s vidám kelepeléssel foglalják el a kémhényeket, hogy lerakják családi tűzhelyüket, mely minden esztendőben visszavonza őket a messze Dél legbűbösöbb vidékéről is. A golyákat nemsokára követni fogják a feeskék és édes csiesergésükkel ők is hirdetni fogják a tavaszt.

— Sorozás. Folyó hó 18-án vette kezdetét Sátoraljajhelyben a sorozás. A helybeli illetőségűek és a városban lakó idegenek állottak elő. Mindkét napon, április 18-án és 19-én a város háza tanácsstermében folyt le a sorozás Dókus Gyula alispán, mint polgári elnök jelenlétében. A m. kir. honvédség részéről Lengyel Manó alezredes, a közös hadsereg részéről Vukadinovics Farkas őrnagy elnökölt. Orvosokként Dr. Melchior Menyhért közös és Dr. Gurdély Géza honvéd ezredorvosok szerepeltek, míg a sorozáshoz beosztott tiszték Choffin Sándor és Jóász Alajos voltak. Első nap az I-ső korosztályból besoroztak 31-et, II-ikből 1-et, III-ikből 2 embert, összesen 34-en váltak be katonának, akik között katonai szolgálatra alkalmasnak csak két önkéntes találtott. Másnap, április 19-én 15-ötöt soroztak be. Újhely város tehát ezidén 49 újkatonával szaporította a hadsereg létszámát. A besorozottak részére a sorozó-bizottság egyidejűleg a behívókat is kiállítja, melyet minden

egybesorozott 3—4 nap multávjá kezéhez kap s így a csapattestekhez való beosztását már most megtudhatja. Az e hónapban besorozott egyéneket már május hó 9-ére hívják be csapattestekhez, amikor a póttartalékosokat hazabocsátják. A második sorozás f. évi június havában lesz és 3-án fog megkezdődni. Akkor az 1881., 1882. és 1883. évben született hadkötelesek fognak sor alá állani.

— Nagy tűz. Ez éjjel tűz pusztított a városban. A Rákóczy-utca alsó végén gyuladt ki a Gaszper-féle esztergályos-műhely és néhány perc alatt lángba borított három házat. A hatalmas lángoszlop ijesztő képet nyújtott és óriási pánikot okozott a kigyuladt és szomszéd házak lakói között, mert a tűz kiütésekor erős észak szél fújt. A veszedelem első perceiben is biztosra lehetett venni, hogy a tűz a sűrűn egymás mellé épített háztömegben iszonyu pusztítást fog véghezvinni. A szélről élesztett lángok feltartóztatlanul terjedtek és egymásután perzseltek föl a zsindelyes házak tetőzetét. Messzire volt láthatóvá a hatalmas lángoszlop, mely valamennyi kigyuladt házból nagy pusztítást tett. Legtöbb helyen a lakóházak menyezete beégett és így a a butorokban is tetemes kár esett. Azonkívül a mentésnél is sok butor rongálódott meg. A leégett házaknak, melyek a Rákóczy-utca szolgálnak, de a Korona-utca felé húzódnak, alsó részük pusztult el úgy, hogy a házak felső Rákóczy-utcai vége épen maradt. A tűz éjjelután fél 2 óra előtt ütött ki. A tűzoltó-őrtoronyban adott jelzésre és a harang kongatására csakhamar kivonult a tűzörség és a tűzoltó honvéd-szakasz és ifj. Meczer Gyula főparancsnok, Schön Miksa és Friss Heiman parancsnokok vezetésével a tűz oltására a tűzoltó és valóban emberfeletti munkát végzett, hogy a pusztító elemet megfékezze, ami rendkívül nehezen ment, mert a sikeres oltás legfőbb kelléke: a víz — mint rendszeren — ezuttal is hiányzott. Nagyon meglehetően továbbá a tűzoltóság munkáját az erős szélről messzire hajtott szikratömeg, mely záporoként hullott a szomszédos házakra, sőt egy izben a sűrűn hulló szikráktól meggyuladt az izraelita fürdő tetőzete is, melyet a tűzoltók észrevettek és kellő időben eloltottak. Hogy ennél a nagy tűznél milyen kemény, emberfeletti munkát végeztek a tűzoltók, mutatja azon körülmény, hogy a tűzet csak ma délelőtt fél 10 órakor sikerült teljesen lokalizálni. A leégett házak tulajdonosai Klein Izidor építész, özv. Mendik Jánosné és Dolozselek Albert, akiknek a tűz által okozott kárja a biztosítás révén részben megtérül. A tűz keletkezésének valódi okát eddig nem állapíthatták meg.

— A Felsőmagyarországi Hírlap szombati számának nincs ideje és kedve nekünk válaszolni — legalább is ezt írja — hanem azért két hátsábra való phrázist halmoz össze — válasznak. Egész cikkén végtelen derű ömlik el afelett, hogy nekünk válaszolhat, mert ő a velünk való tollharcban oly reklamot bír magának, melyért feláldozza magát az igazságot is. Mi már leszűrtük magunknak e vitatkozás tanulságát és a tanulság az: a Fm. H. mindig írólunk egy pár se füle, se farka sort, s mikor válaszolunk neki: nagy garral hirdeti, hogy mi „megint veszekedünk vele.” A Fm. H. e tendenciózus taktikája pedig arra való, hogy lássa az ő olvasóközönsége, hogy mily potentátnak tartja őt a „Zemplén” és méltónak arra, hogy foglalkozzék vele. A „Fm. H.” ez a „belekötési, reklám láza” ép oly krónikus, mint a mi állítólagos kiküldési lázunk. Ezt a lázat pedig mi nem is fogjuk a Felsőmagyarországi Hírlap kedveért orvosolni, sőt mi képen az általa említett Pesti Hírlap országos érdekű dolgoknál, úgy mi is minket illető, kisebb jelentőségű dolgoknál igen is fogunk kiküldeni tudósítót közönségünk alapos tájékozása

végett, bárhogyan rezonirozzon is a Fm. H., amely hovatovább hasonlítani fog ahoz a kis pinesi kutyához, mely megugatja az országuton vágató kocsit s emésztli a méreg, hogy az a koesi nem áll meg s nem törődik az ő vinyításával, pedig ő annyira dühös. Ismételve mondjuk, hogy figyeljük, látjuk a Fm. H. tendenciáját, hogy azért csapdossa ő magát hozzánk, mint egy ujkori Prometheus a földhöz, hogy mi adjunk erőt és szenzációt neki, melyre lapjának mindinkább színtelembé, egyhangubbá váló szellemi tartalma napról-napra jobban rászorul. No hát, mi nem akarunk életelixirt szolgáltatni ennek az agóniának megszüntetésére. Egyébként a Fm. H. egy pár kérdést is intézett hozzánk Koy Sándorra vonatkozólag. Természetesen erre feleletet nem fog kapni, addig míg kétségtelemmé nem lesz, hogy Koy Sándor „irodalmi működése” — irodalmi működés. Nem vagyunk kaphatók ugyanis arra, hogy a Fm. H. Koy Sándorainak — reklámot csináljunk. Ha Koy Sándorban van tehetség — az ki fog tűnni anélkül is, ha a „Fm. H.” nem fog neki reklámot csináltatni velünk. Polemiánkat pedig végezzük annak kijelentésével, hogy a kis pinesi kutyá vinyoghat továbbra is, a koesiban ülék sokkal okosabbak lesznek, mintsem hogy megijednének az ő dühétől. Legfeljebb annyit fognak konstatálni, hogy „tényleg, a kis pinesi nevétségesen dühös.”

— **A „Magyarországi Gyógyszerész Egyesület”** járásgyűlése. A magyarországi gyógyszerész egyesület 8-ik járása Sátoraljaujhelyben e hó 16-án a vármegyeházán járásgyűlést tartott, a melyen több a gyógyszerészi kart érintő ügyek kerültek tárgyalás alá. A gyűlés után a helybeli gyógyszerészek az idegenből idejött kartársak és a helybeli orvosok tiszteletére a Kovatasesi éttermében társas vacsorát adtak, amelyen a késő éjjeli órákig a legkedélyesebb hangulat uralkodott. A vacsora kiállítás és felszolgálása oly kitűnő és mintaszerű volt, hogy a legkényesebb igényeket is kielégítette.

— **Munkás-gyűlés.** A sátoraljaujhelyi közművesegedék és az építkezéseknél alkalmazott más szakmabeli segéd munkások folyó hó 17-én délután népes gyűlést tartottak a „Magyar Király” tancstermében, ahol **Batisz Gyula** megnyitó beszéde után a magyarországi építőmunkások és azok segéd munkásai országos szakegyületének alapszabályait ösmertette. Kivüle még **Brunner József** asztalossegéd szöveget szaktársaihoz és kérte, lépjenek be az országos egyesületbe és alakítsák meg Sátoraljaujhelyben az országos egyesület helyi fiókját. A jelenlévők azután egyhangulag, általános éljenzés közben kimondták, hogy az országos egyesület szakegyületét megalkotják. Végül az előkészítő bizottságba beválasztották **Maesó András**, **Brunner József**, **Batisz Gyula**, **Gripeik Mihály**, **Osvát György**, **Goldner Adolf** és **Gyümölcsös János** segédek, mire a gyűlés **Batisz Gyula** zárószavai után esendben és példás rendben szétoszlott. A munkás gyűlésen a rendőrség képviselőjében **Juresó Agoston** rendőrtollnok volt jelen.

— **Ebzárlat.** A rendőrkapitány vezetett, gyanus kutyamarás esetéből kifolyólag a következő hivatalos hírdetést bocsátotta ki: Sátoraljaujhely városában kóborló veszett eb a hatóság tudomása szerint két embert megmárt. Enélfogva az 1888. évi VII. t. c. 68. §-ának rendelkezéséhez képest a város összes kutyáira a zárlatot a mai naptól számítandó 40 napra elrendelem. Ezen idő alatt valamenyi kutya megkötvé tartandó és harapás ellen biztos szájkosárral ellátva pórázon vezetendő. Az ezen rendelet ellenére szabadon járó kutyák a gypmester által elfogatnak, ki nem adatnak, hanem kiirtatnak, a tulajdonosaik pedig a hivatkozott törvény 154. §. i. pontja értelmében 200 koronáig terjedhető

pénzbüntetéssel, nem fizethetés esetén megfelelő elzárással fognak büntettni. Sátoraljaujhely, 1904. április 17. **Schmidt Lajos**, rendőrkapitány.

— **Az ipartestületi betegsegélyző pénztár** f. hó 16-án tartotta első igazgatósági ülését ifj. **Meczner Gyula** h. polgármester vezetése alatt. Az igazgatósági tagok teljes számban megjelentek s élénk érdeklődést tanúsítottak különösen a pénztári orvosi állás betöltése iránt. Az igazgatóság egyhangulag a s z a b a d orvosválasztás mellett nyilatkozott, mely ügyben az „országos orvosszövetség” helybeli fiókjá holnap délutánra egybe-hívott ülésén fog az ipartestület vezetőivel tanácskozni. Az orvosok mozgalmá s illetve a betegs. pénztár eleni állásfoglalása városunk közönségét az utóbbi napokban nagy körben foglalkoztatta s remélhető, hogy ez az ügy minden érdek teljes kielégítésével fog elintéztetni nyerni. A pénztár működésének ideje f. hó 23-án állapított meg, amikor már a tagok felvétele kezdetét veszi. A pénztár ügyeit az ipartestület tisztviselői fogják el látni s egy kisegítő munkaerő felfogadásával az elnök és titkár bizatott meg.

— **Országos vásár** lesz f. hó 21-én Z.-Szinnán.

— **A homonnai jótékony nőegylet** e hó 13-án tartotta évi rendes közgyűlést **Haraszthy Miklósné** egy leti elnökő vezetése alatt a homonnai Olvasókör heiségeiben. A közgyűlés iránt valamivel több érdeklődés nyilvánult meg, mint az előző éven, ami talán kedvező jelnek is vehető az egyesület ügyeihez való neklimelegedést illetőleg. Az elnökő üdvözlő szavai után az 1903. évről bemutatott pénztári számadást erősítette meg a közgyűlés s adta meg a felmentvényt a számadás teteleire nézve, **Zalánffy Sándorné** pénztárnoknőnek, a pontos és példás kezelést elismerését és köszönetét nyilvánítva. A titkári jelentés szerint az egyesületnek 16 alapító, 65 rendes és 19 pártoló, összesen kerek számban 100 tagja van ez idő szerint. Az 1904. évi költségelőirányzat elfogadása s egy választmányi tagsági helynek **Ecsedy Edéné** egy leti rendes taggal történt betöltése után a gyűlés az ügybuzgó elnökő zárószavaiat véget ért.

— **Sorozások eredménye.** Zemplénvármegyének eddig két járásában, a tokajiban, szerenesiben és Sátoraljaujhely városban tartották meg a fő-sorozásokat. Az eredmény eddig kielégítő, sőt Szerencsen várakozáson fölüli. Tokajban első nap besoroztak 58-at, második nap 23-at, 3-ik nap 18-at, összesen: 99-et. A szerenesi járásban bevált első nap 136, második nap 43 és 3-ik nap 39, összesen: 218 hadköteles. Sátoraljaujhelyben április 18-án besoroztak 34-et, ma 15-öt, összesen: 49-et. Holnaptól kezdve az ujhelyi járás soroz a „Magyar király” udvari termében.

— **Pestis ál-hire M.-Laborez vidékén.** E napokban egy szárnyra kelt álhir rémitette meg a Mezőlaborez vidéki lakosságot. Az a hír terjedt el — mint tudósítónk jelenti — hogy Viszlag galieziai határszéli községben nagy mértékben dühöng a pestis; hogy naponta 20—30 embert elragad, úgy hogy már számos lakóház üresen áll, mivel hogy kihaltak a lakók. A járási főszolgabíró noha kételkedett a hír igaz voltában s az egészét csak rosszakaró koholmányának tartotta, mégis tekintettel arra, hogy megeshetik, hogy egy Amerikából a tengeren át hazajött paraszt csakugyan a ragályos betegséget eltitkolván, azt, mint általában minden betegséget a műveletlen galieziai parasztnak csakugy mint ami népünk rendszeren titkolni szoktak a hatóság előtt, lelkiismeretes intézkedéseket tett. Dr. **Klein Zsigmond** mezőlaborezi körorvos a Beszkiideken át 3 óráig tartó nehéz uton a községbe sietett, ahol meggyőződött arról, hogy a hír csakugyan alaptalan, a 2000 lakossal bíró községben egész év alatt összesen vagy 20 különféle

betegség okozta haláleset volt. Most is épen csak egy beteget van a községnek. A hírből tehát semmi se igaz, csak feketelet festett ördög volt, mely a vidékbelieket megijesztette.

— **Dunky fiúk** es. és kir. udvari fényképészek tisztelettel tudatják a n. é. közönséggel, hogy a nyár folyamán minden hét vasárnap és hétfő napján — s így már legközelebb e hó 24. és 25-én — fognak **Juhász Jenő** telkén lévő műtermekben levételeket eszközölni.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

A kivándorlás.

Nemesak hogy igaznak látszik, de absolut tény is, hogy a lapok tényeken alapuló tudósításokat hoztak, melyekben arról volt szó, hogy a szegény magyar kivándorlók erőszakkal kényszerítetnek Fiumén át Amerikába való utazásra, jöllehet onnan a hajók 18 napig vannak a vizen, ellenben Brémből a futárhajók csak 6—7 nap alatt, a postahajók 10 nap alatt teszik meg az utat.

Azután az ut Fiuméből 180 koronába kerül, ellenben Brémből vagy Hamburgból etc. csak 120 koronába. Vasuti költség Magyarországból Brémenig 31 korona, ennek következtében az utazás Fiumén át 30 koronával drágább, mint Bremenen át.

Nem tartjuk igazságos eljárásnak, hogy a kivándorlók erőszakkal Fiuméba kényszerítetnek és hisszük, hogy erről a miniszternek alig van tudomása, kümben nem tűrné a dolgot. Hogy a szegény nép a szabad költözködés jogától megfosztassék, nem hishetjük.

Nem elég, hogy a kivándorlók akarataik ellenére Fiuméba kényszerítetnek, de 30 koronával többet kell fizetniök, mint Bremenen át.

Ez törvényellenes, itt gyors cselekvés, a miniszter gyors közbelépése szükséges.

Mi is óhajtjuk, hogy az összes kivándorlók a mi kikötőnkől Fiuméből utazzanak Amerikába, de az önként történjék, nem kényszerrel.

Először Fiuméba kényszeríteni, onnan az Adria által Innsbruck — Basel — Antwerpen — London — Liverpoolon át küldeni a kivándorlókat Amerikába — ilyesmit a kormány-nak tűnie nem szabad.

Btt.

Kiadótulajdonos: **Éhler Gyula**.

HIRDETÉSEK.

Éladó tehének.

Nagyméltóságú báró **Jósika Sámuel** ur szomotori gazdaságában ügynökök kizárásával tiz-tizenegy drb. rideg magyar tehén eladó gkgint 56 fillérjével, levonás nélkül, úgy darabonként, mint együttesen, akár suly nélkül darab számra, minden további kötelezettség nélkül, helyben Szomotoron.

A kialakított áron kívül darabonként két korona farka-pézt fizetendő.

Szíves megkeresések fenti gazdaság számtartói hivatalához intézendők.

A marhák bármikor megtekintethetők. **Eötvös Gyula** számtartó.

Gépész-kovács

kerestetik uradalmi évi szolgálatra, azonnali belépés mellett. Czim a kiadóhivatalban.

Tk. 932/904. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmezi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Somogyi Bertalan, illetve csatlakozott Drucker és Roth cég végrehajtóknak Gazi Mihály végrehajtást szenvedett elleni 94 kor. 64 fillér tőkekövetelés és járuléki illetve 720 K. s. jár. iránti ügyében a b. szerdahelyi 19. sz. tjkvben I. 49—50, 270, 438, 598. hr. sz. alatt irt ingatlanból B. 4. sorszám alatt Takács Mihály nevében álló 1/2 jutalékra 673 koronában,

az ugyanezen tjkvben + 851. hr. sz. alatt irt szőlőből B. 4. sorszám alatt Takács Mihály nevében álló 1/2 jutalékra 208 koronában cennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb jelzett ingatlan az 1904. évi május hó 9-ik napjának délelőtti 10 órákor Bodrog-Szerdahelyen megtartandó nyilvános árverésen el fog árvereztetni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% át készpénzben, vagy másfelannyi értékű óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt a kiküldöttnek átadni. Király-Helmezc, 1904. február hó 27-én.

A kir. jbiróság telekkönyvi hatósága.

Bodnár, kir. jbiró.

Szőlőoltványok,

melyek megeredéseért felelősség vállalatik!

Amerikai alanyon készült legkiválóbb csemege és borsfajokból teljesen fajtisztán, tökéletesen forrott, dus gyökerezésű példányok **szokványminőségben, mérsékelt áronok tavaszi szállításra megrendelhetők a**

Küküllőmenti Első Szőlőoltványtelepnél.

Medgyes, N.-Küküllő megye.

Tulajdonos **Caspari Frigyes** okleveles szőlész, az erdélyi sz. gazdasági egylet szőlészeti és borsászati szakelőadója, Barbu A. Stirbey herceg romániai szőlőtelepeinek igazgatója, N.-Küküllő vármegye v. szőlészeti biztosa stb.

Lugas szőlőoltványok szintén mérsékelt áronok.

!! Készlet egy millió!!

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

A FÜZÖK PÓTLÓJA

Nincs meg benne azon hátrány, mint a fűzőkben, a Platinum pálekk elállítható s könnyen mosható.

Angol patent, orvosi tekintélyek legmelegebben ajánlják. Színek: fehér, szürke és drap. Megrendelésnél a Schluszbőség mérvadó. **Ara 10 kor. Egyedüli főraktár Felső-Magyarországon csak nálam.**

Egyszersmind ajánlom saját gyártmányu keztyüimet, glacé, óz, szarvasbőr, valamint szövött nyári keztyük a legolcsóbbtól a lehető legfinomabbig, dus választékban raktáron tartom.

Mindenmü kötszerek, orvosi műszerek, betegápolási cikkek és gummi áruk.

Valódi párisi különlegességek titoktartás mellett

Blumberg S. E., Kassa, keztyüs és műkötszész.

Gyár NYERGES-UJFALU (Esztergom m.) Sürgöny cím: Eternit Budapest. Telefon 12-92. Gyár: VÖCKLABRUCK (Felső Ausztria.)

ETERNIT-PALA

AZ BESZT-CEMENT-PALA

Hatschek Lajos szab.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK HATSCHÉK LAJOS Budapest, VI., Andrassy-ut 33.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsi rakomány. — Kérjen ismertetést.

Hirdetmény.

Ezennel van szerencsénk a t. cz. közönség becses figyelmét felhívni, hogy **házakra és földbirtokokra** 10—50 évig terjedő

Zörlesztéses kölcsönöket

eszközlünk.

Bővebb felvilágosítással szolgál a

„Központi Zakarékpénztár Részvénytársaság“

Sátoraljaujhelyben.

Hirdetmény.

A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur múlt évi november hó 8-án 69358. sz. a. kelt intézkedéssel a tőketeres—varannói helyi érdekű vasut engedélyezésének eléje terjesztett kérelme folytán az említett vasut czéljaira Kohány község határában szükséges földterületekre nézve a törvényes kisajátítási eljárást az 1881. évi XLI. t.-cz. 38. §. értelmében elrendelvé, utasította a vármegye közigazgatási bizottságát, hogy a kisajátítási eljárásnak az idézett törvényezik 33—40. §§-ai értelmében leendő megtartása czéljából szükséges intézkedéseket tegye meg.

Szem előtt tartásával az 1881. évi XLI. t.-cz. 33. és következő §§-aiban foglaltaknak, mint a vármegye közigazgatási bizottságának elnöke, a tárgyalás vezetésére dr. Molnár Béla elnökből, Besseney István és Reviczky Imre törvényhatósági bizottsági tagokból álló bizottságot küldöm ki, s felkérem előbb nevezett bizottsági tag urakat, hogy a megbízást elvállalni szíveskedjenek. Jegyzőkönyvvezetőül dr. Besseney Zénó tb. aljegyzőt rendelem ki. Hatáskörét fogja képezni a kiküldött bizottságnak határozni mindazon igények és észrevételek felett, melyeket a felek az 1881. évi XLI. t.-cz. I. fejezete alapján netalán emelnek.

Ezek előrebocsátása után Kohány község előjáróságának a gálszécsi körjegyző útján meghagyom, hogy a jelen hirdetményvel egyidejűleg kiadott tervek és egyéni kimutatások 1—1 példányát a község házában 15 napon át és pedig április hó 16. napjától április hó 31. napjáig bezárólag közzétegye ki s erről és a tárgyalás idejéről az érdekelteket haladéktalanul értesítse ki. A közzétegye való kitértelt igazoló községi bizonylatok és a felek szabályszerű kiértékelését igazoló vétiveket a tárgyalás vezetésének annak idején adja által.

A tárgyalás határidejűl folyó évi május hó 5. napját Kohány községbe küldöm azzal, hogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is megérdeklődik, ha az érdekeltek közül senki meg nem jelenik. Ségül felhívom az engedélyest, hogy jelen hirdetményt a „Budapesti Közlöny“ hivatalos hírlapban egyben s a Sátoraljaujhelyben megjelenő „Zemplén“ című hírlapban három ízben tegye közzé s a lappéldányokat a tárgyalás alkalmával a bizottságnak mutassa be.

Miről dr. Molnár Béla gálszécsi, Besseney István miglészi, Reviczky Imre bánóci lakos térít-vevény mellett, dr. Besseney Zénó aljegyzőt, a gálszécsi járás főszolgabíróját, Kohány község előjáróságát a gálszécsi körjegyző útján. — Pallós Ignác mint a tőketeres—gálszécsi—varannói h. i. vasut építési vállalata engedélyest Budapest VI., Hajós-utca 9. sz. térít-vevényvel s az összes érdekelteket Kohány község előjárósága útján értesitem.

Sátoraljaujhely, 1904. április 8.

Gróf Kadik Béla,

főispán

mint a közigazgatási bizottság elnöke.

Hatóságilag engedélyezett

Végeladás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy helyben a főtéren lévő

rőfös- és divatáru kereskedésemet

feloszlatom, tehát az összes raktáron levő áruimat beszerzési áron alól is eladom.

A nagyérdemű közönség becses látogatását kérem

tisztelettel

Iczkovics Jakab.

Hirdetés.

A t. cz. közönségnek tudomására hozzuk, hogy **földbirtokokra és sátoraljaujhelyi házakra is**

törlesztéses kölcsönöket

eszközlünk, régiebb keletű jelzálog-kölcsönöket pedig **convertálunk**, vagyis olcsóbb kölcsönökké átváltoztatjuk.

„Zemplénmegyei keresk., ipar-, termény- és hitelbank“
Sátoraljaujhelyben.

KATONA BÉLA

OKLEVEELES MÉRNÖK

Sátoraljaujhelyen, műszaki és vállalati

*** mérnöki irodát ***
nyitott.

Irodája foglalkozik: **birtok felmérésekkel, térképezésekkel, tagosításokkal, parcellázásokkal és a mérnöki munka körébe tartozó mindennemű tervezésekkel.**

Elvállalja: **utak, vasutak, hidak és épületek tervezéseit és építését.**

Iroda: **Petőfi-utca 452. (Hude ház.)**

A SELYPI cukorgyár Részvény-Társaság (Erőtakaromány osztálya)

az 1903. évi kolozsvári gazdasági kiállításon kitüntetve.

ajánlja: **MELASSIT** erőtakaromány-gyártmányait **igás állatok**, minden fajtájú **hízó állatok és tehének** takarmányozására. **Igás állatoknál** fokozza a munkabírást, **teheneknél** emeli a **tejelőképességet és javítja a tej minőségét**, **hízóknál** elősegíti a **hús és zsírképződést**. — **Olcsó takarmányozást és kitűnő eredményeket** biztosít. — **Árajánlattal, mintákkal és egyéb szükségelt felvilágosításokkal szívesen szolgál a központi iroda: BUDAPEST, Szvetenay-utca 10/B. sz** és felsőmagyarországi vezérképviselők: **HAMOS ALADÁR** ur **Ungvárt.** — **Ügynökök, viszont-elárúsítók** kerestetnek.

Sátoralja-Ujhely nyomtatott a „Zemplén“ könyvnyomtató intézetében.